

Jeg vil samtidig benytte Lejligheden til at henstille til Overvejelse, om ikke det Tidspunkt nu var inde, da man rettelig burde skride til Oprettelsen af et Handelsministerium, under hvilket burde sortere Næringssager, Konsulatssager og vore Kolonier. Danmark har jo det sidste Decennium vundet stærkt frem ved Hjælp af sin Skibsfart, og Verdenshandelen og Forholdet er jo tillige det, at man mere og mere har begyndt at faa Interesse for vore forskellige Kolonier, og at man mere og mere faar Fornemmelsen af, at der kunde bringes betydeligt mere ud af disse Kolonier, end der i Øjeblikket bliver. Det er min Overbevisning, at naar disse Ting blive henlagte under en forretningskyndig Ledelse, under et Ministerium, der særlig havde at hæfte sin Interesse paa disse Forhold, vilde Udviklingen kunne foregaa i endnu højere Grad, end Tilfældet hidtil har været.

Jeg skal kun til Slutning fremhæve, at naar jeg har talt for Byerhvervene, er det ikke, fordi jeg føler mig som en særlig Klasserepræsentant, men fordi jeg mener, at man i de senere Aar i nogen Grad har forurettet disse Erhverv, og fordi jeg mener, at den Tid netop nu er inde, da man bør fæste sin Opmærksomhed paa andre Erhvervs Opkomst end alene Landbrugets. Jeg har tidligere omtalt, at der muligvis kunde true dette vort saakaldte Hovederhverv en Fare udefra. Det er jo ikke sikkert, at den Fare bliver øjeblikkelig overhængende, men vilde det ikke være rigtigt, at man i alle Tilfælde benyttede den Respit, der er givet os, til at overveje, om vi ikke kunde udvikle andre Erhverv, der kunne udvikles.

Harald Jensen: Da jeg begærede Ordet for en Uges Tid siden, havde jeg egentlig kun tænkt mig at tale om et rent lokalt Emne. Imidlertid er der sket dette, at de fleste af de Talere, der have haft Ordet fra andre Sider, have rettet deres Angreb paa Socialdemokratiet som saadant, og dette bevirker, at jeg kunde ønske at sige et Par Ord i Almindelighed ud over det Emne, jeg oprindelig havde tænkt at tale om, idet jeg for øvrigt ved Siden af det Par Punkter, som jeg skal drage frem, vil henvise til, at Socialdemokratiet har

valgt en Ordfører, det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen), og at han vil tale om det øvrige.

Den ærede Justitsminister udtalte sin Glæde over, at Valgfællesskabet mellem Venstre og Socialdemokraterne er bristet eller delvis bristet. Det er egentlig en ret mærkelig Glæde, der kommer til Orde hos Justitsministeren, saasom dette, at Valgfællesskabet er bristet, bevirkede Tab paa Venstres Side og ikke paa vor. Vi staa den Dag i Dag stærkere, end vi stode, førend dette omtalte Brud kom, vi have faaet en fyldigere Repræsentation her i Tinget, og det har vist sig, at vi ikke have tabt mere end en Kreds, som det var meget vanskeligt at holde, medens vi derimod have erobret 3 ny Kredse. Anderledes stiller det sig paa Venstres Side. Jeg skal ikke komme nærmere ind derpaa, men det forekommer mig, at Venstre paa Grund af Opføret af Valgfællesskabet dog har ret smertelige Tab at opvise. Det undrer mig derfor noget, at den ærede Justitsminister udtalte sin Glæde over, at dette Valgfællesskab er bristet, saa meget mere som dette, at det bristede i den Udstrækning, det gjorde, førte det reelle med sig, at vore fælles Modstandere kom stærkere ind her i Tinget. Vi have hørt det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds (Ellinger) tale, og vi have hørt den Tone, der gik gennem hans Tale. Han mente, at nu har den konservative Sag igen faaet Liv, og nu skal det gaa fremad. Der var, forekommer det mig, ikke saa lidt af Overmod i det ærede Medlems Udtalelser. Der er imidlertid ingen Grund for det ærede Medlem til at være overmodig, thi Forholdet er i Virkeligheden kun dette, at den forøgede Repræsentation, som Højre har faaet, har kilet sig ind i den Sprække, som der blev mellem Venstre og Socialdemokratiet, disse gamle Kampfæller, og det staaer for mig som ret naturligt og rimeligt, at denne Sprække vil lukke sig igen, saa at de Folkerepræsentanter, der paa den Maade ere komne ind i Tinget, ville gaa ud igen.

Det lod til, at den ærede Justitsminister tilskrev sig en Del af Æren og Glæden for, at Valgfællesskabet er bristet i den Udstrækning, det er, men jeg tror